

(مدیریت مچ گیری)

M.C.A.

بهزاد مرد آزاد ناو

دریکیان کلی، مدیریت رامی توان علم و هنر «اداره کردن افراد» دانست. این فرآیند، خلاوه بر افراد (یا کارکنان)، تمامی مسائل و اموری را که به طور مستقیم یا غیر مستقیم - با آنها سرو کار دارد، نظیر تجهیزات و امکانات، قوانین و دستورالعمل‌ها، محیط کار، منابع مالی، حقوق و دستمزد... را نیز شامل می‌شود. نقش و وظیفه مدیر آن است که برای اداره کردن مجموعه تحت نظر خود، و در نتیجه دستیابی و تحقق اهداف از پیش تعیین شده سازمان و مدیریت، تمامی

عوامل و منابع موجود (شامل انسانی، مادی و مالی) را هماهنگ و هدایت نماید. از آنجاکه عوامل مختلفی از جمله، بعد شخصیتی یا فردی، هنجاری یا سازمانی وغیره در ایقای نقش افراد تأثیر دارد، ۲۱ بنابراین، همه مدیران به طور یکسان و یکنواخت عمل نمی‌کنند. مدیرانی که با سبک «مدیریت مچ گیری» حوزه تحت نظرت خود را اداره می‌کنند، ویژگی‌ها و خصوصیات منحصر به فردی را پرور مدهند که سایر مدیران فائد آن هستند با مشاهده و بررسی این ویژگی‌ها که در ادامه به طور مختصر به آنها اشاره خواهد شد، می‌توان سازمان‌ها و مدیرانی را که از سبک «مدیریت مچ گیری» بپروردی می‌کنند، شناسایی نمود.

ناگهانی خود در اتاق کار افراد، آنها را غافلگیر نموده و ضمن بی بردن به حضور یا غیبت کارکنان، فعالیت‌ها و کارهای در دست اقدام آنان را کنترل می‌نماید.

یا این‌که، در یکی از روزهای هفتنه باز هم به روش تصادفی در یک محل مناسب و به دور از دید کارکنان، کمین کرده و زمان دقیق ساعت زدن همکاران را کنترل و ثبت می‌کند.

بدون شک، ناگفته پیداست که این وظایف و مأموریت‌ها، به افراد مورد وثوق و مطمئن قابل تفویض خواهد بود. بدین ترتیب، امتیازات منفی که کارکنان از این طریق کسب می‌کنند، در موقع ضروری که در بحث نقاط ضعف به آن اشاره می‌شود مورد استفاده (یا صحیح تر بگوییم سوء استفاده) قرار خواهد گرفت.

کنترل حضور و غیاب کارکنان

در سبک «مدیریت مچ گیری» در فایل‌های جداگانه حضور و غیاب هر یک از کارکنان به طور دقیق ثبت می‌شود. از آنجاکه در این گونه سازمان‌ها به ارزش زمان (دققت) پی برده و اتفاف وقت را یک گنایه نابخشودنی می‌دانند، در نتیجه، کنترل دقیق رفت و آمد کارکنان، از وظایف اصلی و حیاتی مدیر محسوب می‌شود.

برای این منظور، مدیران با استفاده از پیشرفته ترین تکنولوژی‌های موجود (نظیر ساعت‌های حضور و غیاب کامپیوتری) و روش‌های متکرانه، کنترل این امر را سرلوحه کارهای خود قرار می‌دهند. برای مثال، در برخی از روزها و یا ساعت‌های خاص (با به کارگیری روش تصادفی)، با ورود

ورود به قرن بیست و یکم و با شروع عصر ارتباطات و اطلاعات عوامل فوق اهمیت خود را از دست داده و دستیابی به اطلاعات در معادله قدرت، از جایگاه ویژه ای برخوردار گردید. آنهایی که به اخبار و اطلاعات بیشتری دسترسی داشته باشند در نتیجه دانش بیشتری هم خواهند داشت. با کسب دانش آگاهی و دانایی افزایش می‌یابد و دانایی نیز قدرت را به ارungan می‌آورد. امروزه بر کسی پوشیده نیست که «دانایی» یعنی «توانایی».

در این فرآیند پیشرفت فن آوری اهمیت فراوانی دارد. با اختراع پیشرفت تربیت و سایل ارتباطی و در رأس همه آنها اینترنت، رقابت برای دستیابی به اطلاعات به منظور کسب قدرت حرف اول را می‌زند.

«مدیران مج گیر» هم از این قافله عقب نمانده اند. آنها با دست یافتن به آخرین اطلاعات شخصی کارکنان، حتی زندگی شخصوصی آنان را تحت نظر گرفته و برای اثبات قدرت خود، در موقع لزوم، اخبار

و اطلاعات حاصله را به رخ زیرستان می‌کشند. بنابراین کارمند ضعیف برای جلوگیری از فاش شدن راز خود مجبور است مسائل و نکات امنیتی و حفاظتی را حتی در خارج از سازمان نیز رعایت نماید. البته این اطلاعات کوچکترین حرفاها و عکس العمل های کارکنان در ساعت اداری رانیز شامل می شود. بنابراین یک مدیر مج گیرقوی، از تمام کارهای زیرستان در سازمان و خارج از سازمان اطلاع دارد! این که یک مدیر به اسرار کارکنان پی ببرد و در موقع لزوم از آن بهره برداری نماید، از توانمندی ها و افتخارات آنها محسوب می گردد.

کشف نقاط ضعف همکاران

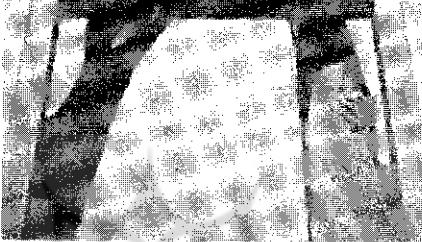
می دانیم که بشر جایز الخطاست. وقتی تعدادی از افراد در یکجا جمع شوند و با کار گروهی در صدد دستیابی به اهداف مشترکی باشند، قطعاً احتمال بروز خطأ و اشتباه افزایش خواهد یافت. یک «مدیر مج گیر» با تجربه و کار آزموده باید با زیرکی و نیوچ خاص خود، اشتباه کارکنان را بزرگ نمایی کند و به عنوان نقاط ضعف، در پرونده آنها ثبت نماید. بدیهی است، در موقع ضروری، می توان از این ضعفها به نفع سازمان و مدیریت (البته، «مدیریت مج گیری استفاده نمود. برای این منظور لازم است اقدامات کنترلی را شدیدتر کنیم تا بتوانیم برای تمامی زیرستان حداقل یک نقطه ضعف داشته باشیم.

ممانتع از اتحاد و همبستگی کارکنان

در سازمان هایی که سبک مدیریت مج گیری حاکم است، قطعاً محیط کار از نشاط و شادابی لازم برخوردار نیست. در چنین محیط هایی همکاران نمی توانند با صمیمیت دوسته و به دور از تضاد و تنفس با یکدیگر همکاری کنند. بنابراین، اگر زیرستان بتوانند دوستی و محبت را در میان خود حفظ کنند

«مدیران مج گیر» اعتقاد دارند که باید با حداقل هزینه بیشترین اثر بخشی را برای سازمان به دست آورند. از این رو در رودر هر فرستی و در هر جلسه ای، رسمی یا غیر رسمی، شعار صرفه جویی و کاهش هزینه های جاری را مطرح و در صورت لزوم، ساعت ها در باره آن سخنرانی می کنند. ولی در

فرهنگ ماشینهای مادن و حرفاهاي زيبا
از زين خريدار چندان ندارد.

کنترل اضافه کاری کارکنان در سازمان هایی که وظیفه راهبری کارکنان بر عهده «مدیران مج گیر» است، به دلیل این که نهایت کنترل بر روی «دققت» کارکنان صورت می گیرد و به حساب خودشان، مدیریت زمان را به طور کامل نجرا می کنند، در نتیجه تمام ساعت و دقایق کاری از قبل برنامه ریزی شده است. به عبارت دیگر، هر کاری در زمان پیش بینی شده انجام می شود. در این گونه سازمان ها اضافه کاری معمول نیست و اصلاً مفهومی ندارد.

ولی با عنایت به این که ثور و واقعیت هیچ گاه کاملاً با یکدیگر مطابقت ندارند، اگر در پایان ماه، لیست اضافه کاری کارکنان خود را دریافت نمایند، به اصطلاح معروف «مو را از ماست می کشند» یعنی با نهایت دققت، ظرافت و متعهدانه، اضافه کاری کارمندان را بر حسب دقیقه و بعضی هم ثانیه، مشخص می کنند.
(البته شخص مدیر و نور چشمی ها از این مسأله معاف هستند).

رعایت اصل صرفه جویی در هزینه ها

«مدیران مج گیر» اعتقاد دارند که باید با حداقل هزینه بیشترین اثر بخشی را برای سازمان به دست آورند. از این رو در هر فرستی و در هر جلسه ای، رسمی یا غیر رسمی، شعار صرفه جویی و کاهش هزینه های جاری را مطرح و در صورت لزوم، ساعت ها در باره آن سخنرانی می کنند. ولی در فرهنگ ما شعار دادن و حرفاهاي زيبا زدن خريدار چندانی ندارد.
بنابراین «مدیریت مج گیر» برای اثبات عملگرایی خود، گاهی اوقات خوشبختانه با روش کاملاً علمی انتخاب تصادفی مجبور است اقداماتی را انجام دهد تا هر گونه شک و تردید را در اذهان کارکنان از بین برد.

برای مثال کافی است که پرینت صورت حساب تلفن یک دوره را از شرکت مخابرات اخذ و عملاً بر اساس اطلاعات مندرج در آن، از زیر دستان بخواهیم که تلفن های شخصی خود را در لیست مشخص کنند. چون یک اشاره برای عاقل کافی است تا حساب کار خود را بکند، بنابراین کارکنان پی خواهند برد که این مدیر اهل عمل است نه شعار!

همسايه «نيز در مورد «مدیران مج گير» مصدق دارد.
يعني رعایت صرفه جویی صرفاً وظیفه کارکنان است و مدیران از این مسئله معاف هستند.

عصر ارتباطات و نحوه دستیابی به اخبار و اطلاعات
در زمان های نه چندان دور داشتن زر و زور از عوامل مهم قدرت محسوب می شد. کسانی که بیشتر از دیگران پول و ثروت داشتند، از قدرت بیشتری هم برخوردار بودند و سایرین را تحت سلطه خویش قرار می دادند. اما با آغاز قرن بیست و

در حضور سایر کارمندان، امتیازهای اعطایی را به رخ آنها می‌کشند. این وضعیت نقطه مقابل تمامی نظریه‌های انگیزشی موجود است که هدف آنها ایجاد انگیزه در جهت مثبت و افزایش کارایی کارکنان است.

روحیه انتقاد پذیری

(مدیران مج گیر) چون به رشد و تعالی کارکنان و درنهایت سازمان اهمیت می‌دهند، بنابراین به روش‌های گوناگونی در پی جلب مشارکت نیروی انسانی هستند از طرفی، با توجه به روحیه انتقاد پذیری بالایی که دارند! کارکنان را به انتقاد از برنامه‌ها، طرح‌ها و حتی تصمیم گیری‌های مدیریتی و ارائه پیشنهادهای مناسب تشویق می‌کنند. هر چند، «مدیریت مج گیری» اهداف خود را پی‌گیری می‌کند، ولی این شیوه حداقل دو مزیت عمده و اساسی دارد. اول این که کارکنانی که به خود جرأت داده برنامه‌ها و کارهای مدیریت را مورد انتقاد قرار داده‌اند، شناسایی و در لیست سیاه ثبت می‌شوند. دوم این‌که، افراد با استعداد و

خلاق زمینه را برای بروز توانایی‌ها و خلاقیت‌های خود مناسب نمی‌بینند. این امر رشد و ارتقاء کارکنان و سازمان را با اختلال روبه‌رو خواهد کرد، زیرا پذیرش انتقاد صرفاً ظاهر قضیه است و در عمل، انتقادها و پیشنهادها مورد توجه قرار نمی‌گیرد. در نتیجه، کارکنان انگیزه خود را به تدریج از دست داده و حالت انفعالی به خود می‌گیرند.

ارزیابی عملکرد کارکنان

در سازمان «مدیران مج گیر» برسی و ارزیابی عملکرد از حساس‌ترین و دقیق‌ترین و ظایفی است که توسط شخص مدیر انجام می‌شود. در این سازمان‌ها که مدیریت زمان به طور کامل اجرا می‌گردد، نظارت بر فعالیت کارکنان اهمیت فوق العاده‌ای دارد. صرفه جویی در هزینه‌ها یک اصل مهم و حیاتی بشمار می‌رود. اخبار و اطلاعات رکن اصلی تصمیم‌گیری‌های است: از نقاط ضعف کارکنان بهره برداری (البته، از نوع منفی) می‌گردد. خلاقیت و نوآوری یک اصل محسوب می‌شود. تئوری‌های انگیزشی به بهترین مورد سوء استفاده قرار می‌گیرد؛ روحیه انتقاد پذیری ارزش تلقی می‌شود و برسی عملکرد ملاک ارزشیابی کارکنان است قطعاً ارزیابی عملکرد کار چندان آسانی نیست. به همین دلیل، مدیران مج گیر بر کمیت کار افراد تأکید و تکیه می‌کنند. زیرا عوامل کمی به صورت ملموس و دقیق قابل اندازه گیری و بخش هستند. در صورتی که برسی کیفی عملکرد بسیار دشوار و دقیقاً قابل اندازه گیری نیست. به همین جهت زیر دستان به زودی می‌آموزند که نحوه ارایه عملکرد و طرز نمایش انجام کار، در چگونگی ارزیابی مدیر نقش مؤثری ایفا می‌کند. از این رو افراد

«مدیران مج گیر» با سوء استفاده از نقاط ضعف کارکنان، تلاش می‌کنند تا امتیازاتی را به زیر دستان اعطا نمایند (که بعضًا حق افراد است و یا شایستگی آن را دارند). طی این فرآیند، بعضی از کارکنان که با دریافت امتیاز، به نوعی برخی از نیازهای ایشان تأمین می‌شود، به صورت موقت از انگیزه خوبی برای کارکردن بهره مند خواهند شد. اما بعد از مدت کوتاهی با تجربه نمودن ویژگی‌های یاد شده غافلگیر می‌شوند زیرا «مدیران مج گیر» در هر فرصتی و

و در شرایط دشوار با یکدیگر هم فکری و همبستگی داشته باشند، در واقع مدیر مج گیر نتوانسته رسالت خود را به خوبی ایفا کند. پس به هر طریق ممکن باید از اتحاد و یکپارچگی زیر دستان جلوگیری شود. در این مرحله مدیر با استفاده از شیوه‌های مختلف سعی خواهد نمود تا بذر نفاق و دودنی را میان همکاران پراکنده سازد و آنها را نسبت به هم بدین نماید. بدین ترتیب ضرب المثل معروف «تفرقه بیاندار و حکومت کن» مصدق عینی می‌یابد.

افراد در خلاقیت و نوآوری

«مدیریت مج گیر» با تمام وجود به رشد و اعتلای سازمان علاقمند و معقد است! همان طوری که پیش از این اشاره گردید، در سازمان این مدیران، کنترل و مدیریت زمان اهمیت فوق العاده‌ای دارد.

بنابراین، کمتر کارمندی را می‌توان یافت که وقتی را بیهوده و به بطالت بگذراند. «مدیر مج گیر» برای این‌که بتواند زمینه رشد و توسعه سازمان را فراهم نماید، خلاقیت و نوآوری را در دستور کار روزانه کلیه کارکنان قرار می‌دهد. یعنی، هر کارمند موظف است در حیطه کاری خود، هر روز یک نوآوری و یا کار جدید ارایه دهد. در نتیجه، بعد از مدت کوتاهی (بر اساس روش فوق)، نه تنها خلاقیت و نوآوری در کارکنان نهادینه نمی‌شود، بلکه افراد «دچار ابتکار زدگی» شده و رشد و تعالی سازمان محقق نمی‌گردد.

کاربره جدیدترین تئوری‌های انگیزشی

برای حفظ نیروهای انسانی که مهمترین و با ارزش‌ترین سرمایه‌های هر سازمانی محسوب می‌شوند، «مدیران مج گیر» از جدیدترین تئوری‌های انگیزشی بهره می‌گیرند البته با توجه به ویژگی‌ها مختصراً که از سبک «مدیریت مج گیری» و سازمان‌های مربوطه بیان شد، نحوه استفاده از این تئوری‌ها متفاوت است. زیرا کارکنان این سازمان‌ها که مجبورند هر روز از خود خلاقیت بروز دهند و کارهای جدید ارایه کنند، با سایر سازمان‌ها که نوآوری را جدی نمی‌گیرند، تفاوت اساسی دارند. از این‌رو، در سازمان‌های مزبور، هر تئوری انگیزشی مؤثر نخواهد بود.

روش کار بدین ترتیب است که «مدیران مج گیر» با سوء استفاده از نقاط ضعف کارکنان، تلاش می‌کنند تا امتیازاتی را به زیر دستان اعطا نمایند (که بعضًا حق افراد است و یا شایستگی آن را دارند). طی این فرآیند، بعضی از کارکنان که با دریافت امتیاز، به نوعی برخی از نیازهای ایشان تأمین می‌شود، به صورت موقت از انگیزه خوبی برای کارکردن بهره مند خواهند شد. اما بعد از مدت کوتاهی با تجربه نمودن ویژگی‌های یاد شده غافلگیر می‌شوند زیرا «مدیران مج گیر» در هر فرصتی و

مؤسسه مالي و اعتباري بنیاد

(سهامي عام)

گزارش عملکرد هفده ساله

۱۳۶۴-۸۰

Bonyad
Finance & Credit Association
1985-2001
17 Years Performances